

udgangspunkt gives underretning om indgrebet til indehaveren af den pågældende telefon mv. Underretningen foretages af den byret, der har truffet afgørelse om indgrebet.

Den gældende regel om underretning om foretagne indgreb bygger på det lovudkast, som er indeholdt i Strafferetsplejeudvalgets betænkning nr. 1023/1984 om politiets indgreb i meddelelshemmeligheden og anvendelse af agenter. Strafferetsplejeudvalget anfører bl.a., at der i nogle tilfælde vil være behov for at *undlade* at give underretning. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor den kriminelle undersøgelse vedrørende den lovovertrædelse, som mistanken har angået, fortsætter, idet indgrebet ikke har givet tilstrækkelige beviser, eller hvor efterforskningen i den pågældende sag vel er afsluttet, men hvor der fortsat skal ske efterforskning vedrørende andre overtrædelser.

Der synes således ikke umiddelbart at være tænkt på situationer, hvor det vil være forbundet med betydelige praktiske vanskeligheder at foretage underretning, f.eks. fordi indgrebet har været rettet mod et større antal personer. I de sager, hvor der hidtil har været indhentet masteoplysninger, er der normalt ikke givet underretning.

Ud over det store antal personer, der ville skulle underrettes, opstår der også praktiske problemer, derved at mange indehavere af mobiltelefoner anvender såkaldte taletidskort, hvortil der ikke er knyttet et abonnement. I disse tilfælde er den pågældende indehaver af taletidskortet anonym i forhold til det telefonselskab, der leverer teleydelsen, og det vil således være umuligt at fremskaffe oplysninger om navn og adresse på den pågældende kunde.

Som det fremgår af pkt. 4.4.3.1., bør det endvidere fremhæves, at den utilsigtede krænkelse af en større personkreds, der uden at have forbindelse med den konkrete forbrydelse af tekniske årsager bliver omfattet af et indgreb i meddelelshemmeligheden i form af udvidet teleoplysning, er af relativt beskeden karakter.

Det er på denne baggrund Justitsministeriets opfattelse, at der ved indgreb i meddelelshemmeligheden i form af udvidet teleoplysning ikke skal gives underretning om indgrebet til de personer, der bliver omfattet af indgrebet, da dette i vidt omfang ville være praktisk umuligt og ganske uoverkommeligt.

Justitsministeriet foreslår, at der i bestemmelsen om underretning om foretagne indgreb i retsplejelovens § 788 (som nyt stk. 5) indsættes

en udtrykkelig bestemmelse om, at der ved udvidet teleoplysning ikke skal gives underretning om indgrebet til indehaverne af de pågældende telefoner.«

Det kan tilføjes, at udvidet teleoplysning – som øvrige indgreb i meddelelshemmeligheden – vil skulle ske efter rettens kendelse, jf. retsplejelovens § 783, stk. 1. Såfremt indgrebets øjemed ville forspildes, dersom kendelse skulle afventes, kan politiet træffe beslutning om at foretage indgrebet. I så fald skal politiet snarest muligt og senest inden 24 timer fra indgrebets iværksættelse forelægge sagen for retten, jf. retsplejelovens § 783, stk. 3, hvorefter retten afgør om indgrebet kan godkendes, samt om det kan opretholdes, og i bekræftende fald for hvilket tidsrum. Burde indgrebet efter rettens opfattelse ikke have været foretaget, skal retten give meddelelse herom til Justitsministeriet.

Efter retsplejelovens § 791, stk. 4, skal politiet tilintetgøre materiale, som tilvejebringes ved indgreb i meddelelshemmeligheden, og som viser sig ikke at have efterforskningsmæssig betydning. Politiet vil således ikke – som anført af spørgeren i begrundelsen – kunne opbygge omfattende databaser med oplysninger om borgernes færden.

Spm. nr. S 2247

Til justitsministeren (26/3 01) af:

Kim Behnke (UP):

»Vil ministeren indsamle oplysninger om, eller foretage et skøn over, hvor mange procent af de kriminelle børn under 15 år, der er andengenerationsindvandrere, indvandrere, asylanter eller på tilsvarende vis er at regne som nydanskere?«

Begrundelse

Den 21. marts 2001 skrev Politiken følgende: Kriminelle børn ned til otte-tolv år er efterhånden et problem i store dele af Danmark. De ryger hash, stjæler eller truer deres omgivelser. Enkelte begår endda overfald. Det viser Politikens rundspørge til 22 danske kommuner: Randers, Aalborg, Århus, Høje-Taastrup, Skanderborg og Albertslund er blandt de kommuner, der rapporterer om problemer med børn, som i en endog meget tidlig alder er på vej ud i kriminalitet.